

Dagbog for onsdag d. 15/3 - 2006

Vi mødtes alle sammen kl. 9 i loungen – eller, ja, en sandhed kan jo være med visse modifikationer. Tre elever havde den vanvittige ide, at man kan møde lidt senere, såfremt man blot møder op. Vi tog bussen ud til destinationspunktet, UBC campus – University of British Columbia. Her skulle vi først ind på MOA – Museum of Anthropology. Dette museum, bygget 1949, er i dag Canadas største og mest populære offentlige museum. Vi kom dog frem lidt senere end regnet, men da museet alligevel ikke var åbnet, var der teoretisk set intet tids tab. Indtil museet åbnede gik vi en omgang rundt om museet, hvor der var opstillet flere enorme totempæle og 2 træhuse, der senere skulle vise sig at være kaldt longhouses.

Størstedelen af udstillingen omhandlede indianernes kultur, som nok var den mest interessante for os. På udstillingen kunne vi beskue mange totempæle og anden indiansk kunst, heriblandt smykker, masker og andre mystiske og nærmest magiske figurer brugt til religiøse og ceremonielle traditioner. Vores forhenværende opfattelse af den indianske kultur som værende primitiv og præget af deres liv som samlere og jægere – kedelige totempæle og primitive tipilandsbyer – må siges at være afkræftet. Totempælene var smukke kunstværker, der var detaljeret udskåret og rakte 13 meter op mod himlen, hvilket karakteristisk gav udslag i, at toppen var prydet med ørne. Totempælene var lavet af cedertræ og på dem var udskåret dyr, ånder og personer fra familierelaterede historier. De er ikke, som mange tror, spirituelle gudebilleder, der blev tilbedt, men blot kunstværker, der skulle fortælle historier om bedrifter og helte fra fortiden. Umiddelbart skulle man tro at totempæle var noget dybt forhistorisk, men da vi kom inden for museets murer, viste det sig at der stadig i dag bliver udskåret totempæle – utraditionelle og mere moderne.

Her ser vi klassen foran en såkaldt longhouses og de høje totempæle

Den moderne totemkunster

På museets var der udstillet for skam og skue, en vaskeægte kunstner, der offentligt sad og udskar en moderne totempæl. For indianerne mindede de dem om identitet og stolthed. De blev ofte sat foran deres såkaldte *longhouses*. Uden for museet var bygget 2 af disse indianske longhouses, der for os vidnede om, at indianerne ikke kun boede som nomader, men også levede ved permanente bopladser. Byggestilen mindede om det traditionelle firkantede parcelhus.

Efter dette interessante besøg mødtes vi med nogle canadiske lærerstuderende på UBC. Vi blev splittet op i mindre grupper og fik tildelt nogle studerende. Formålet var, at komme i kontakt med nogle canadiere samt at få talt noget engelsk. De fleste grupper fandt et sted at spise, hvor vi kunne sludre med dem. Efter en times tid vendte vi alle tilbage til et klasseværelse, hvor vi samlet kunne stille nogle spørgsmål til de studerende om forskellige tilhørsforhold til Canada. Her blev stillet mange spørgsmål om bl.a. immigration, identitet, fransk-engelsk kulturforskel samt om deres velfærdsmodel. Alle de forskellige studerende var ivrige og gode til at besvare de spørgsmål, vi kom med. Vi kunne have fortsat i timevis, men desværre løb tiden ud.

Efter spørgetimen, kunne man vælge at bevæge sig rundt som man ville, dog var der påkrævet fremmøde kl. 5, fjerde sal på hotellet. Her skulle vi have en times lektielæsning, men da tiden kom, havde Rolf da også en lille meddelelse. Det vil sige han meddelte at Anne-Louise havde noget at sige. Hun fortalte, at det var hendes 18 års fødselsdag på lørdag, og Christian Elmelund foreslog, at vi alle gik ud og fejrede hende, ved at tage på restaurant på selve dagen.

Mikkel, Morten, Nicklas, Christian Kofoed

Til møde med de canadiske studerende